

מסורת הש"ס

(א) פרה פ"ט מ"ז, (ב) מנחות כג. [ביצה לח:], (ג) [מנחות כג:], (ד) [חולין עא. ע"ז כג.], (ה) שנתעברה בשוטה שהיא הרוב והס"ד. "ז"ק, (ו) כמו אם היא טומאה כמאן. "ז"ק, (ז) כזית בכדי. "ז"ק, (ח) תורת נלל ורקב כמו. "ז"ק, (ט) דמטעמיה לשפיר. "ז"ק, (י) ברוב וטומאה קלה כו' הד"ל. "ז"ק, (י) הרוב. "ז"ק,

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

ואותה סאה עצמה חיבבם
 ניקודין. משום דהוא ספק
 תרומה מטמא ספק חולין.
 ואת דאמי ניקודין פירורין
 ופירורין פחות מצביעה
 אכיל לכולהו סאה שעלה
 לשאר ניקודין. למי':
 סאה כרואל מה בעט. אדאמי
 חולין אכלו ניקודין [אחא]
 ופשי' ליה דהוא: [אחא]
 שנעלה חיי שעלה: גזירה
 שם אבי' מקמקא את
 סאה כולין מטמא קרי ועוד
 ממין זה מהני חולין וטבר
 איכילט סך סך חולין מטמא
 אדאמי כרואל בני קרי ועוד
 [מיכין] דאמיא בהו דמי
 סך עוד איהו מהו דאמי
 אפשר אלא ליהו בהו דשטרו
 סך סאה תרומה מטמא
 שנעלה בהו אפי' דאמי
 דהא סאה שנעלה חיי סאה
 שעלה מטמא מין אחא
 דאמי חולין ומהני סך חולין
 ומהני חולין מטמא
 ברב אלא מצטרפין חיי סאה
 וטמאין: א"ל. אבי' אלא דמי
 ציר ליה [דאמי] דאמי
 חולין דשטרוה עזרת
 טמא דהא' משוי סמא
 ודאמי סך חולין טמא חלכך
 מצטרפין: סמא סחור מין
 סחור סחור מין סחור
 טמא. סחור מין סחור
 סחורין המים שבקדור עם
 מיעוט מים מטמא אבי' צבי
 א"ל: מצטרפין: אבי' צבי

אלה לר"א דלמרא שאני אומר מי חשבינן להו כטוהיין לגמרי וקאמרי יאכלנו נקודים או ילושו: מה עטס. לא חשבינן להו חולין גמורין ^א לרבען כיון דבטלה י"ז לר"א הואיל ואית לה שאני אומר: גזירה שמה ^ב צינא כו'. דאי חשבינן להו טוהיין לגמרי איכא למיחש כי הוה ליה קב שאר חולין טמאין מייתי י"ז לה ומערב זה בקב ועוד ממין זה וקסבר ^א וי א צבטלה לקב קמא ברובא דהאי קב ועוד וכוון דליכא צבאי קב ועוד משהו אחד ממאה טמא מן התרומה טמאה שנפלו שם וצבטלין עכשיו מוצא טמא ראשון את טמא שני וייעור מתורת י"ז טוהרה ומצטרף עם זה והוו להו פלגא ופלגא ולא יבטלו. אלמא טומאה צבטלה חזרה ויבטלה מתורת טהרה: א"ל אם טומאה עוררה את טומאה טהרה יעורר את הטומאה. בתמיה. כלומר מים שבקדרה שטהורים היאך יעוררו מים שצביר לטמא: אישעיה. לרבי ירמיה: אפר כשר. של פרה אדומה: אפר מקלה. אפר דעלמא: לטמא. את הנוגע זה כדכתיב והטועה צמי הדעה יטמא (מגדרי יט): ואלא אמרם טומאה. התמצטלת ברוב לא צטלה לגמרי אלא כמאן דאיתיה דמי דאי משכחת טומאה אחרייתא מצטרפת צדה נהי דהאי אפר י"ז צמגע לא מטמא לכיון דרובו טהור אחריין צאפר מקלה נגע שהוא הרוב אצל צמשא מיהא ליטמא דלא מ"מ הטומאה נשא והסיע וק"ל דמי חטאת ואפר חטאת מטמאין צמשא צפ"ק דיומא (דף ד.). י"ז צטילה צשחוטא. חתיכת נצילה שנתערבה צשתי חתיכות שחוטות צטלה נצלה ברוב מטמא דמין צשאניו מינו צטל והאי מין צשאניו מינו הוא: דאי אפשר לשחוטא שסיעשא נצילה. וימאן דגריס שאי אפשר לנצילה ששעשעה שחוטא צשפא הא דלא אפשר לנצילה שפא לא תורת

שחוטת שלל תטמא כלום כגון כי מקרחה לה יין פרחת טומאה מינה דאמרינן לקמן [ע"ז] הראייה לגר קרויה נבילה והכי מפרש בזמנות בפרק הקומץ רבה [גכ.]: ואי אמת טומאה שבטלה כמאן דאיתא דמיא דאי משכחת טומאה אחרימי חורה ונעורה ה"נ דהי דבמגע לא מטמא דלא אוליגן אחר יין חתיכת נבילה (א) בשתים דשחוטת: אינה מטמאה לא במגע ולא במשא. ואוקימנא לעיל משום דיטול ברוב נגעו בה ואי טומאה המתבטלת ברוב כמאן דאיתא דמי טמא במשא: טומאה חמורה. דהיינו משא: עד לגר. עד שהיא ראויה לאכילת גר תושב אבל אם פרחת ואינה ראויה לגר תו לא מטמאה במשא אבל

ביטול ברוב משום דסוף סוף הרי נושא בזית נצילה ולענין איסור מ
 (זכס"ד דף עה.) לפיגול ויותר וטמא שכלנן זה בזה ואכלנן פטור
 איסורין מצטלן זה את זה משמע דבהיתר פשיטא לכ"ע דמצטל
 ומה יהיה פטור אפי' היה אוכל^ל כבדי אכילה פסח אע"ג דמה
 בחולין (דף נט.) וליצטל ברובא ומשני בריה שאני משמע דאיסור מ
 ביצה^ל (דף נה.) גבי ליצטל מים ומלח לגבי עיסה מיייתי עלה נתעמ
 מיצטל בטיל וי"ל דלענין אכילה כל משהו ומשהו כשנכנסם בזית
 דהטור ווא"ע דמקטבר דטומאה משא גופיה ליתא אלא מדרצני
 איסור ללא דמי מטעמא דפרישת: **הניחא** **אבר פדא** ב"ר
 וימטעם ביטול ברוב הוא כדמפרש ר' יוחנן צהדיא צפרק המפלה
 כטעמא דר"א בן יעקב ומההיא הוה מצי לאקשויי אפי' לבר פדה
 צהדיא אלא טומאה כמאן דליתא וי"ל דהוה מצי לדשויי גם כר"ל
 לצבול צורה דהאי נפל שצבולא אינן עליו לא תורת צפר ולא תורת
 יש כאן אפי' דמטמאין שפיר לפיכך לרבי יוחנן כשנטל כל שבו
 וימטעם לצבול צורה ועוד וי"ל דהוה מצי לשנויי דהאי דהוה
 הא דאיטריק לעיל רבי יוחנן טעמא משום ביטול ברוב לפי סבצומאה
 טעמא דביטול^ל רצו: **טומאה** קד"ה עד א"ב. צטומאה
 כל המיוחד לאוכל אדם טמא עד שיפסל מלאכול כלכל צטומאס
 חרמם דה טמאם צמגע דאמרי' צום הלידה נגע שואו^ל (ט"א)
 ביטול ברוב נגעו צה^ל ואין נראה דכל טומאת נצילה צין מגע צי

חר הרוב לטמא. אם רוב הוא אפר פרה מטמא כדכתיב והנפש הנוגעת חטמה עד הערב: ואי אמרת טומא נגע ההוא דפרה: כיבשת מיהא יטימא. אם נשאו כלול הרי ש' בו פרה: אין הכימי האה איתמר עלה ש.א. וקדאמרת טומאה כמאן דאיתיה דמיא: אשתיק. רבדימי: וזמפרת למרודא מיהא לאקשיא דשני האה. ונפסלה מלאכל לגר: וטומאה קלה. טומאת אובלין כבביצה ערלום מטמא עד שאינן ארויין ללכל.

הלוקח בהמה פרק שלישי בכורות

ספר אבְּמִלְיָנֵהוּ ברובא. תימה מה יועיל הא אין מבטלין [איסור] לכתחלה ואפי' שוגג אם בטלו אינו מבטל למ"ד בגיטין (דף נד:) נפלו ונתפסלו עין בשוגג בין בזמיו לא יעלו מיהו איכא למ"ד התם בשוגג יעלו ושמה הא חשיב שוגג כשצדור שמוחר לבטל: וְאִי אִמְרֵת שׁוֹמְאָה

לִיְהוָה יִכְאֹלוּ נְקוּדֵי אוֹר
פִּירוֹת אוֹר תִּתְחַלֵּק
הָאֵל כְּבִיצָה בְּמִקְוֶה
עֲשֶׂה גִזְרֵה שְׂמֵא יִבְיֵא
אֶחָד וְקָב וְעוֹד מִמֵּין
כִּבְיָא וְכִיּוֹן דְּאִיכָא הָאֵל
מִמֵּינוּ וְנִיעוֹר אֵל אִם
שִׁטְהֵרָה עוֹרֶרֶת טוֹמָאָה:
שִׁנְתַּרְבֵּי בִּאֲפֵר מְקַלָּה
טִמְאָה וְאִי רֹבֵא אֲפֵר
אֵל וְאִי אֲמֵרֶת מוֹמָאָה

מִשָּׁח מִטְמֵא וְעַל כִּרְחֹק כִּשְׁמֵי צִבְיִילִי
כִּי־תִּמָּא בְּמִקּוֹם אֶחָד דְּלִי לֹא הִכִּי
בְּמִשָּׁח יֵן לֵךְ מִטְמֵא לְמִדְּכֹרָה הַדְּעוּרָה
וְהָרוּטָב (חֲוִילִין קֶדֶד): דְּשֵׁנִי חֲלָאִי זִיתִּים
דְּנִבְיִילָה שְׁחָבְסָם בְּקִיסָם אִפְּלִיו הוֹלִיךְ
וְהִיבִיל כָּל הַיּוֹם כּוּלּוּ טַהוֹר אֱלֵא
הִיבֵאל לְמִרְוִיד וּדְצוֹק זֶה צוּה קֶלֶת
וְתִימָה אִי דִנְגַע בְּכָל הַזִּיתִים אֲחֵאִי
טַהוֹר דְּלִפִּי׃ וְגַע בְּכּוּלּוּ מִשְׁמַע דְּטַהוֹר
דְּוִמִּיא דְּמִשָּׁח אֲחֵא הִיבֵאל לֵאלָהּ נִגּוּעַ
כּוּלּוּ בְּצֵת אֶחָת אֱלֵא נִגּוּעַ צוּה וְחֹזֵר
וְגַע צוּה אֲפֹשֶׁר לְטַהוֹר כִּיּוֹן דְּצִכָּל
פֶּעַם שְׁנוּעַ אִין יוֹדַע יֵן שִׁיחָא נִגּוּעַ
בְּטוּמָאִה וְלֹא הוּי נִמִּי סַפֵּק טוּמָאִה
בְּצִשׁוֹת הַיּוֹחֵד כִּיּוֹן דְּצִטְלָה בְּרֹב
יֵן עוֹד יֵשׁ לְפָרֶשׁ כְּשִׁנְיֹמֹת הַכָּל יֵשׁ יִחַד
נִבְיֵלָה וְשְׁחוּטָה וְהוּי כְּמוֹ מִרְוִיד וְחֵאִי
שְׁפִיר אִפִּי׃ לִרְ״ע הַדְּעוּר וְהָרוּטָב
(ג' ט"ז ס"ט) דְּלֵעֲ״ג דְּפִלְגִי הַסֵּם אִפִּי׃
בְּמִרְוִיד לֵאלָהּ מִטְמֵאִה בְּמִשָּׁח הַיִּינוּ
צִוּוֹר אֱלֵא בְּמִרְוִיד בְּקִיסָם אִפְּלִיו
רְ״ע מוֹדֵה דְּקִאֲמַר הַסֵּם וְמוֹדֵה רְ״ע׃
בְּשֵׁנִי חֲלָאִי זִיתִים שְׁחָבְסָם בְּקִיסָם
וְהִסְטִין שְׁהוּא טִמְאָ וּמוֹקִי לִיָּה בְּמִרְוִיד

ואפילו לא יהא הסיטון דהסם דוקא אלף אפי' צמגע מטמא לא
צמגע לא מטמא לא הוה מטמא צמשא מ"מ בהאי דהכא לא מטמא
צמגע דנטל צרוב וקאט תימא דכיון י"א דחשיב הכא חיבור
צמרוד צקסם מההוא טעמא דמטמא צמשא משום דטומאה כמאן
דאי"ת דמיא מההוא טעמא גופי' תטמא צמגע ויש ללחץ ואת'
י"א וכו' דלא אחי הכא לכלל מגע היכי מטמא צמשא לר"ע וי"ל
דא"מ כגון קולית חתומה שאין יכול ליגע או כגון שני תחאי ויתים
על העור דפליגי ר' ישמעאל ור"ע אבל הכא דאיכא י"א שם שיעור
טומאה צמקום אחד וצר מגע הוא אלף דאין ידוע אחיבו צא לכלל
מגע קרינא ציה ואת' מאי שגא דלענין טומאת משא לא מהני
י' דאפילו איסורין צמטלין זה את זה כדאמר ר"ל צפרק התערובות
י"א י"א א"א שלא ירצה מין זה חצירו ויטלטלו ודייק מינה ש"מ
דאיסור ויהי י"א י"א מיעלה הגבילה והצטוטה אפי' צמשא
שפך היא אכל כוית נצילה צדיי אכילת פרס ונשי גיד הנשה פריך
נטל צרוב צב"מ כי לא הוי צריה או את שדרכו וכל שדרכו וצקוף
קצ חטיין של חצירו צקדים שלו דנהי דלר' יהודה לא בטל לרצון
לליעה קמא קמא צטל צרוב היטר ודמי למגע כשנגע וחזר ונגע
הא מתצטל צרוב מ"מ נהי דגזר רבן לענין משא לא גזר לענין
אחאי לא פריך מההיא דר"ש דלעיל דנימוק הולד עד שלא יא'
(מג"ס.) ולעיל נמי קאמר דאמר דצר אחד משמע דטעמא דר"ש
דגבי טומאת מת לא שייך דלרעה לגר דאליעה מטמאה
פליג אור"י ויוחנן צפרק המפלת (ט"ז ו"ט) דמפרש טעמא משום
עצמות ולא (ט"ז) חולין כמו שפי' צנדה א"י מטעמא דמת שלם
מנו צדס הלידה טעור דתו ליכא הכא מת שלם ור"ל מטרה ליה
אין דאמר אין מאהיל וחזר ומאהיל: **טומאה** חבורה עד צ"ב.
ו' דאי' ליה אחת ו' ואחת ו' עד לכלב אבל צבא פדא י"א צלא
הפשיטא ליה לכולו דעד לכלב כדתנן טהרות (פ"ח משנה ו')
פי' דטומאה חמורה י"א משא וטומאה קלה היינו מגע ו' דאין
והשטא לפרשו' אית נמי לר' פדא דא"ר דא"ר יוחנן לעיל משא
משא קורא טומאה חמורה והוא עד לגר דא' דריש טעמא צמקון

כמאן דאיתא ולא מתבטלת דלאחר שבעה ברוך חזרה וניעורה נהי דבמעג לא מטמא כיון דנתערב לא יחזור. ואחר כך חסד וכל טעם כר. כדפרישין בתקומת במחנות: אן כר חייא מענין זה הני ר' חייא וסדריא טומאה טרודה חזרת דמושם הכי אינה טומא במחנות: יתנאל פדא דאדמא טומאה חמורה. אי חזרת דם נמי מושם הכי לא מטמא במשא דאדמא ראויה לגר דסרוחה חייא: אלא לר' יוחנן כר.

כג.

בה א ב מיי פט"ו מהל'
פרה הלכה ד:
בו ג מיי פ"א מהל' שאר
לכות הטומאות הל' ז:
ד [מיי] פ"ד מהל' צבורות
הל' יא טוש"ע י"ד סי' שטו
קע"ו ז]:

ה' [מיי] פ"א מהל' שאר
אבות הטומאות הל' [זין]:
בז ו ז מיי שם הלכה יד
[דע דשם הל' יג וע"ש
פ"ג הל' יא וע"ש פ"ד הל'
יב ועוד בפ"ג מהל' טומאת
אוכלין הל' יח פסק רדבי
יוחנן]:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אחאי דנהי דבמגע
לא מטמא וכו' אישתיק א"ל
למא שאני: (ב) שם לכלב
הא ודאי לא חזיא: (ג) רש"י
ד"ה גזירה וכו' וקסבר
איבטלינהו לקב קמא:

שיטה מקובצת

א' או יתחלקו לעשות
 ק' או במקום אחד כביצה:
 ח' תיבת אחד וזה נמחק:
 ט' נבילה ע"י משבת
 ה' הרשע"א פ' רפ"ד. וי' תשבת
 ז' כ"א אפשר לשחטה
 ש' תשעשה נבילה ואמרת
 וזהו נח: וזו וזה חנן רב:
 ו' במשא ואף אמרת אהא
 ח' דרבעה אל מטמא מטמא
 ב' במשא אישתיק א"ל דלמא
 ו' הרגעה"א אל גירס א"ל
 ח' תיבת דרבי נמחק:
 ט' סורחא א"ל הניחא:
 י' נמרוי. א"ל לר"א הניחא:
 כ"י: ו' בדטלה לר"א
 ח' הוראי: ו' מיתיל ל"ה ומעביד
 ח' יתיל בקב: ו' וקסבר
 א' איבעלה לקב טמא ברבא
 דהא ק' בעזר מניח ו'
 ו' ויכוין: ו' מותרות טהרה
 ו' ומקצורו וז' עז: ו' חן אפרין
 ח' מטמא בעזר ד' ד' ד' ד'
 ט' מחד"ד נבילה: ו' טעם
 ו' נבילה שא לא מטמא לעולם
 ח' במשא אלו אדם וכל
 ח' נבילה: ו' לפי ש'
 א' לשחטה שחטשה
 נ' נבילה זמא: ו' אל דפרחא
 ח' אורב: ו' אורב
 ו' ואמר: כחזה שהנרתה נז'
 ח' במשא מטמא דהא מ"ד
 ה' הטמא נשחט שחט"ד מ"ד
 ט' בלולתו וזו כד' כרפשיית
 ח' תיבת: ו' צעזע שרוא
 ח' טעמא: ו'
 ט' טמא דא"כ י' אל
 ו' במשא נמי לא: ו' אל
 ח' תיבת שמיא נמחק:
 ח' ברוב. כליו ודחוק הוא
 ח' ועד דגם תיבת
 ח' שרוא ככה"ג אל הגביה בזה
 ח' וזהו הלכך נראה לר"א
 ח' שמימיו: ו' חן
 ח' דרביעא כמבורר תיבות
 ח' דחביש חיבור נמחק:
 ט' ור"ת והכא כיון דלמא:
 ח' תיבת ש' נמחק:
 ח' לר"ע ידא אפשר ל"ה
 ח' ש"מ שאימורן כמבלין:
 ח' אל נימורא הנבילה
 ח' ודחטוהה ידא צ"ג
 ח' דרבעה יתיל מטמא פטור
 ח' דלמא אפילו חזא אוכל
 ח' כבדי כח' ד' נמחק: ו' ביעה
 ח' נמצי: ו' יצא דמטעם
 ח' טבול: ו' ח' דלחויט
 ח' לקיש ש' הנפחלה
 ח' ומרש טעמא: ו' ח' חילין
 ח' נמחק נצל חמא שפירש
 ח' נבדה. וטעמא דכל חמ'
 ח' שלש ש' ש' שפיר לך ל' חמ'
 ח' חילין ל' שלש חמ' חמ' חמ'
 ח' טעמא: ו' דלמא
 ח' טעמא: ו' חמורא קרא
 ח' טעמא: ו' שרוא רב ודחטוה
 ח' יתיל איה ל' חמ' ו' חמ'
 ח' וקשה דיוק דאני קריא
 ח' וקשה דרפוש' דגריבלה
 ח' הוראי לגר קריא נבילה
 ח' א"כ אל חטמא אל במנע
 ח' ולא במשא:

(א) נראה דגרס צרש"י דאזלינן
אחר הרוב ואמרינן כו'.